

Sygn. akt IV CSK 603/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa Zakładu [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
przeciwko R. Spółce Akcyjnej w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 7 stycznia 2014 r., sygn. akt VIII Ga [...],

I odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1800 (tysiąc
osiemset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 7 stycznia 2014 r., wydanego w sprawie o zapłatę, pozwana R. Spółka Akcyjna w B. uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, o której miały świadczyć „oczywiste naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego wskazanego w petitum skargi”.

W odpowiedzi na skargę powód Zakład [...] „S.” Spółka z o.o. w B. wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania lub o jej oddalenie, a ponadto o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania albo skarga jest oczywiście uzasadniona. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy powołane przez skarżącego okoliczności stanowią przyczyny kasacyjne wymienione w przepisie.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) należało przedstawić stosowną argumentację prawną zmierzającą do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych przepisów prawa procesowego lub materialnego, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.); uzasadnienie tej przesłanki powinno koncentrować się na wykazaniu tak rozumianej „oczywistości” zasadności skargi. Jednocześnie, uzasadnienie wniosku nie może sprowadzać się do ponownego przytoczenia i uzasadnienia zarzutów skargi.

Uzasadnienie wniosku wymaganiom tym nie czyni zadość, gdyż zostało sformułowane w sposób, który odpowiada uzasadnieniu podstaw, stanowiąc w istocie jego częściowe powtórzenie. Ocena wniosku wymagałaby w takiej sytuacji

niedopuszczalnego na tym etapie postępowania przeanalizowania zasadności podstaw skargi.

Skarżąca nie przedstawiła wymaganej przy powołaniu się na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. argumentacji prawnej przekonującej o „oczywistej” zasadności skargi. Powołanie się jedynie na tę szczególną postać zasadności wniesionego środka, mającą wynikać z kwalifikowanego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa materialnego i procesowego, bez przedstawienia dalszego wymaganego uzasadnienia wykazującego wystąpienie takich naruszeń, nie prowadzi do stwierdzenia, że zachodzi podstawa przyjęcia skargi do rozpoznania przewidziana w tym przepisie.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.